

PADOMJU KULDĪGA

IZNĀK TRIS REIZES NEDELĀ
Redakcija Kuldīgā, Ventspils ielā Nr. 19
Tālr. Nr. 105
Redakcija atvērta no plkst. 9—18
Numurs maksā 15 kap.

Latvijas Kompartijas
Kuldīgas rajona komitejas
un Kuldīgas rajona izpildu
komitejas organs

Nr 37 (1926)

Trešdien, 1957. g. 27. martā

13. gads

Spraigāku sacensību par godu Lielā Oktobra 40. gadadienai

Šinīs dienās laikrakstos publicēts PSKP CK lēmums „Par gatavošanos Lielās Oktobra socialistiskās revolūcijas 40. gadadienas svinēšanai”.

Šajā lēmumā partijas Centrālā Komiteja dod Lielās Oktobra socialistiskās revolūcijas nozīmes marksistisku izskaidrojumu, parāda milzīgos sasniegumus, kas gūti mūsu zemes tautu ekonomikas, kultūras attīstībā un darbaļaudžu materialās labklājības celšanā. Lēmumā parādīta Lielās Oktobra socialistiskās revolūcijas starptautiskā nozīme.

PSKP CK savā lēmumā vērs strādnieku, kolchoznieku un inteliģences uzmanību uz komunistiskās celtniecības pašreizējā etapa svarīgākajiem uzdevumiem.

„Tagad,—teikts lēmumā,—socialistiskās sabiedrības darbarīkiem jāveic dīzena uzdevums radīt komunisma materiāli tehnisko bāzi, uzdevums vēsturiski īsā laikā panākt un pārspēt visattīstītākās kapitalistiskās zemes produkcijas ražošanu uz vienu iedzīvotāju. Nemīti pilnveidojot ražošanu uz augstākas tehnikas bāzes un šo ražošanu labāk organizējot, padomju tauta nenogurstoši cīnās, lai celtu darba ražīgumu, lai radītu materiālo labumu pārpilnību. Attīstot socialistisko demokrātismu, arvien plašāk iesaistot tautas masas pastāvīgā aktīvā līdzdalībā valsts pārvaldīšanā, saimnieciskās un kultūras celtniecības vadīšanā, attīstot zinātni un kultūru, aizvien augstāk celot padomju cilvēku socialistisko apziņumu, socialistiskā sabiedrība droši iet uz priekšu pa Komunistiskās partijas nosprausto ceļu uz komunismu.”

Lielās Oktobra socialistiskās revolūcijas 40. gadadienai ir visas tautas svētki. Patī krāšņākā velte svētkiem būs krietns, pašizliedzīgs darbs. Tāpēc partijas, komjaunatnes un arodbiedrību organizāciju uzdevums mobilizēt masu radošo aktivitāti PSKP XX kongresa lēmumu izpildei.

Arvien plašāk socialistiskā sacensība par godu lielajai gadadienai izvēršas mūsu rajonā. Pirms termiņa marta mēneša uzdevumu izpildījis Kuldīgas MRS kolektīvs. Tagad šī kolektīva laudis dod kokmateriālus virs mēneša plāna. Rosīgi

strādā finieru fabrikas „Vulkans” laudis, rajona rūpniecības kombinata strādnieki.

Rajona kolchozu laudis veic pēdējos sagatavošanās darbus dižajam darbu cēlienam — pavasara sējai. Liels darbs augsnes auglības uzlabošanā veikts Kuldīgas MTS zonas kolchozos. Ar MTS tehniku vien šeit izvests vairāk kā 21 tūkstoš tonna viētējā mēslojuma. Mechanizatori godam izpildījuši un pārsnieguši uzņemtās saistības. Tas ražena darba, spraigas sacensības rezultāts.

Vairākos kolchozos, kā „Imanta”, „Sarkanā zvaigzne”, „Uzvara” un citos rūpīgi sagatavota sēkla, izremontēti inventārs un sekmīgi veikti citi sagatavošanās darbi.

Lopkopju sacensībā labākos rezultātus gūst slaucējas kolchozā „Uzvara”, kas vēl arvien ir pārējo kolchozu priekšgalā. Tas panāks partijas organizācijas un kolchoza valdes prasmīgi noorganizēta darba un spraigas socialistiskās sacensības rezultātā.

Stājoties socialistiskajā sacensībā ar Ventspils rajona lauku darbaļaudīm, vairums kolchozu uzņēmās socialistiskās sacensības saistības, ieslēdzās sacensībā ar kādu no kaimiņu kolchoziem. Tomēr ne visur šī sacensība ir mobilizējoša, nav kļuvusi par virzītāju spēku.

Piemēram, kolchoza „Proletarietis” sacensās ar kolchozu „Padomju Latvija”. Bet kādi ir līdzšinējie sacensības rezultāti, par to šajos kolchozos neviens nezina. Nezin tāpēc, ka nav sacensības rādītāju. Un te nu visvairāk grēkojušas abu kolchozu partijas organizācijas, kas sacensību nevada, rezultātus nepārbauda, nepopularizēja. Lūk, tas ir formalisms sacensībā, kas noteikti izskaužams.

Sacensības līgumus noslēgušas abas MTS. Taču rezultātu rādītājus velti meklēt kā Kuldīgā, tā Kabiles MTS.

Gatavojoties Oktobra revolūcijas 40. gadadienas cīņai sagaidīšanai, partijas organizācijām tālāk jāuzlabo sacensības vadība. Ar sacensības rezultātiem jāiepazīstina ikviens strādājošais, rezultāti jāapspriež pašu darba darītāju sapulcēs. Plaši jāpopularizē un jāievieš ražošanas darbā gūtā vērtīgā pieredze.

Rajona pilsētā un laukos

Pavasara rosme kolchozā „Imanta”

Kolchozā „Imanta” ik uz soļa jūtama pavasara tuvošanās. Kalējs b. Ēķis ir izremontējis arkļus, ecēšas, sakārtojis sējmašīnas, ratus un citu inventāru. Atbilstoši izsējas kondīcijai sagatavota arī graudaugu sēkla, bet uz pavasara sējai izraudzītajiem laukiem izvests mēslojums.

Krietni vairāk nekā iepriekšējos gados sagādāts mine-

ralmēslojums. Šajās dienās kolchoza laudis uzsāka izlauses veidā ziemāju virsmēslošanu. Katrs sējumu hektars saņem 4 cmt kalija un superfosfāta maisījuma. Pirmajā dienā otrās kompleksās brigades laudis virsmēslojumu deva 4 ha ziemāju, bet pirmajā brigādē — 2 hektariem. Tagad kolchozā sāka masveida ziemāju virsmēslošanu.

A. Krasts

Kolchozs būvējas

Pēdējos gados kolchozā „Cīņa” uzcelta moderna liellopu kūts, cūku kūts, dzīvotāmā māja lopkopēm, elektrostacija un citas celtnes.

Šajā gadā kolchoza celtniekiem jāuzceļ kūts 500 putniem, garaža, pirts un lopu kautuve. Šīm celtnēm vajadzīgs daudz kokmateriālu, tādēļ kolchoznieki ziemā sagatavoja un pieveda pie gatera

ap 400 kbm būvmateriālu. Martā būvbrigādes vīri Uldriks Millers, Gunars Millers, Kārlis Lillienfelds, Johans Šuba un citi ar rajona rūpniecības kombinata gateri sāka zāgēt kokmateriālus dažādos sortimentos.

Šajās dienās kolchoznieki pabeidza būvmateriālu sagatavošanu un uzsāka celtniecības darbus.

J. Krauja

Jauna tehnika

Šajā gadā Kuldīgas MTS saņēmusi daudz jaunu mašīnu. Nesen saņemts moderns kāpurķēžu traktors DT-55. Meliorācijas vienība papildinājusies ar spēcīgo dizeltraktoru S-80, bet traktorbrigādēm pie-

vienojās 4 jauni dizela traktori DT-54.

Pavasara lauku darbiem saņemts arī liels piekabes inventārs sūtījums — 8 piekorpusu arkli un kultivatori.

E. Pētersons

No lauksaimniecības pirmrindnieku pieredzes

Ievērojamā slaucēja J. F. Babiča

Altaja novads. Visā Padomju Savienībā plaši pazīstama ievērojamā Kisičinkas cukurbiešu audzēšanas padomju saimniecības Socialistiskā Darba Varone slaucēja Jevdokija Feodorovna Babiča. Kā slaucēja b. Babiča strādā jau 19 gadus un šajā laikā izslaukusi vairāk nekā miljons kilogramu piena. Vidēji no katras govys gada laikā viņa izslaukusi 4.800 līdz 5.200 kilogramu piena.

Biedre J. F. Babiča lielu vēribu veltī pareizai govju slaukšanai. Vecākās govys pēc atnešanās pirmos mēnešus slauc ar rokām, bet pirmpienes — visu laktācijas laiku. Pielietojot tādus slaukšanu, no govys Neždanka pirmā laktācijas laikā viņa izslauca 5.851 kilogramu piena, bet otrā laktācijas periodā — 7.373 kilogramus. No govys Leveda 7. laktācijas periodā izslauca 8.110 kilogramus piena. Visas b. Babičas kop-

tās govys pieradinātas pie elektriskās slaukšanas. J. F. Babiča pirms un pēc slaukšanas masē govys tēsmeni. Govys slauc 3 reizes dienā, pie tam stingri iļvēroto noteikto slaukša-

nas laiku un kārtu. Tāda kārtība pieradinājusi govys atdot visu pienu noteiktā laikā.

Sevišķu vēribu slaucēja Babiča veltī pareizai govju barošanai, jo no tās atkarīgi piena izslaukumi. Slaucēja izstudējusi katras govys īpatnības, zina, kāda barība katrai govij labāk garšo un kā tā sagatavojama. Biedre Babiča sastāda katrai govij atbilstošu pareizu barības devu. Vasarā govys atrodas ganībās. Ganībās iekārtotas nojumes, kur novietotas papildus piebarošanas un elektriskās slaukšanas ierīces. Ziemas laikā govīm daudz izbaro kukuruzas skābarību. Arī pārējā lopbarība ziemas periodam sagatavota pietiekamā daudzumā.

Novada daudzie lopkopji apgūst pirmrindas slaucējas darba pieredzi, kuru tā uzkrājusi ilgajos darba gados.

Attēlā: Socialistiskā Darba Varone slaucēja J. F. Babiča slauc govī Neždanku.

LATVIJAS PSR LAUKSAIMNIECĪBAS PIRMIRINDNIEKU SANĀKSME

20. un 21. martā Rīgā notika Latvijas PSR lauksaimniecības pirmirindnieku sanāksme. Tajā sapulcējās labākie agronomi, zootehniķi, traktoru un laukropības brigāžu brigādiēri, slaucējas, cūku, teļu un putnu kopējas, mehanizatori un melioratori, partijas un padomju darbinieki, zinātnieki un selekcionāri. Sanāksmē bija ieradusies viesi no Krievijas Federācijas, Ukrainas, Baltkrievijas, Igaunijas un Lietuvas.

Sanāksme apsprieda jautājumu „Par 1956. gada darba rezultātiem un lauksaimniecības produktu ražošanas palielināšanu 1957. gadā”. Šajā jautājumā referēja Latvijas KP CK pirmās sekretars b. J. Kalnbērziņš.

Referents atzīmēja, ka aizvadītajā, 1956. gadā padomju tauta guvusi jaunus sasniegumus visās saimnieciskās un kultūras celtniecības nozarēs. Realizējot partijas un valdības izstrādātos pasākumus, kolchozi, MTS un padomju saimniecības sasnieguši lielus panākumus lauksaimniecības produktu ražošanā.

Mūsu tauta iet pretim Lielās Oktobra socialistiskās revolūcijas 40. gadadienai. Šī jubileja mūs iepriecina, jo mēs redzam, cik gigantiskus panākumus sasnieguši padomju tauta Komunistiskās partijas vadībā. Tagad aizvien plašāk izvērsās socialistiskā sacensība, lai godam sagaidītu šo ievērojamo gadadienu mūsu zemes dzīvī.

Pagājušajā gadā, teica b. Kalnbērziņš, zināmus panākumus guvusi arī mūsu republikas kolchozi un padomju saimniecības. Kaut gan laika apstākļi nebija labvēlīgi, kolchozi un padomju saimniecības ievākuši lielāku lauksaimniecības kultūru ražu, ieguvuši vairāk piena, gaļas un linu produkcijas nekā iepriekšējā gadā. Nedaudz palielinājušās arī galveno lauksaimniecības kultūru sējumu platības, kā, piemēram, linu, kartupeļu, dārzeņu, lopbarības kultūru platības.

Ievērojami pieaudzis republikas padomju saimniecību īpatsvars lauksaimniecības produktu ražošanā un sagādē.

Socialistisko sacensību par visu lauksaimniecības produkcijas veidu ražošanas palielināšanu mūsu republikā ierosinājis Bauskas rajons. Šā rajona darbaļaudis godam turējuši doto vārdu un panākuši laukropības un lopkopības attīstībā labākus rezultātus nekā citi rajoni. Bauskas rajonam piešķirts ceļojošais Sarkanais karogs. Diezgan labi panākumi ir arī citu rajonu darbaļaudim. Rīgas rajona kolchozi ieguvuši ik uz 100 hektariem lauksaimniecībā izmantojamās zemes 328 centnerus un Valkas rajona — 268 centnerus piena.

Par plašajām iespējām palielināt lauksaimniecības produktu ražošanu liecina mūsu republikas labāko kolchozu un padomju saimniecību

darbs. Jelgavas rajona kolchozā „Avangards” ik uz 100 hektariem lauksaimniecībā izmantojamās zemes ražoti 436 centneri piena. Caurinērā no katras govys tur iegūti 3567 kilogrami piena.

Rīgas rajona kolchozā „Mārupe” piena izslaukums palielināts līdz 650 centneriem ik uz 100 hektariem lauksaimnieciski izmantojamās zemes.

Gaļas ražošanā labākie rezultāti šā saimniecības gada 5 mēnešos ir Jelgavas rajona kolchoziem, kas ik uz 100 hektariem lauksaimniecībā izmantojamās zemes ieguvuši 27,3 centnerus gaļas, tai skaitā 14 centnerus cūkgaļas ik uz 100 hektariem aramzemes.

Pieauguši arī kolchozu ienākumi naudā. Tā radusies iespēja izsniegt kolchozniekiem par izstrādes dienām par 60 procentiem vairāk naudas un par 30 procentiem vairāk labības nekā 1955. gadā.

Republikā rodas arvien vairāk tādu kolchozu, kam ir krietni sasniegumi ne tikai atsevišķās nozarēs, bet arī visā saimnieciskajā darbībā.

Pērn mūsu republikas lauksaimniecības darbaļaudis sacentās ar Igaunijas PSR lauksaimniecības darbiniekiem. Brālīgās Igaunijas kolchozi sasnieguši labākus rezultātus piena izslaukuma ziņā. Igaunijas kolchozos un padomju saimniecībās straujāk aug lauksaimniecības produkcijas ražošana. Mums jādara viss, lai šogad sacensībā uzvarētu Latvija.

Aplūkodams zemkopības jautājumus, referents atzīmēja, ka daudzi kolchozi iegūst zemu labības un tehnisko kultūru ražu tāpēc, ka izved maz vietējo mēslu uz tīrumiem. Arī skābo augšņu kalķošana neapmierina. Minerālmēslojumu bieži vien neizmanto saimnieciski.

Partija un valdība devušas kolchoziem tiesības pašiem plānot ražošanas apjomu pa nozarēm, sējas platību lielumam un struktūru. Taču daudzi kolchozi nav visai pareizi izpratīši jauno plānošanas kārtību un sākuši samazināt sējumu platības, pārmērīgi paplašinot tīro papuvju platības. Kolchozu plānos dažreiz paredzēta nepilnīga zemes izmantošana.

Šogad mums ne tikai jāpaplašina kartupeļu platības, bet arī ievērojami jāceļ to ražība. Lai to panāktu, jāizved uz kartupeļu laukiem kūtsmēsli un citi mēslojums, kā arī jārūpējas par labiem sēklas kartupeļiem.

Kolchozi izaudzējuši bagātu linu ražu, bet jāpanāk tālāka linu ražības celšanās.

Strauji jāpaaugstina cukurbiešu ražība un jāpalielina to sējumu platības.

Pietiekamu vērību neveltī lopbarības kultūru, sēto zāļu, saknauģu un skābbarības kultūru audzēšanai. Šim kultūrām dod mazāk mēslojuma

nekā citām, un tās sēj stipri vēlu. Nelabvēlīgs stāvoklis bija izveidojies ar kukurūzas audzēšanu. Bet kukuruza ir vērtīga lopbarības kultūra. To vajag sēt tik daudz, cik kolchozam iespējams labi apmēslot un apkopt, lai iegūtu augstu ražu.

Pakavēdamies pie jautājumiem par gatavošanos pavasara sējai, b. Kalnbērziņš uzsvēra, ka atlikušajās dienās krasi jāpāstrina organisko mēslu un kalķu izvešana uz tīrumiem, drīzāk jāpabeidz sēklu sagatavošana, mašīnu un lauksaimniecības inventāra remonts.

Republikas kolchoziem ir lielas iespējas palielināt piena ražošanu. Aizvadītajos piecos ziemas mēnešos piena izslaukumi kolchozos ir nedaudz lielāki nekā tai pašā laikā pērn. Neatlaidīgi jācenšas tālāk kāpināt lopu produktivitāti. Saimnieciski jāizmanto lopbarības krājumi, lai barība pietiktu līdz ganību laikam.

Kolchozniekiem ir arī uzdevums krasi palielināt gaļas, tai skaitā cūkgaļas, ražošanu. Daudzi kolchozu vadītāji sūdzas, ka cūkām nepietiekot barības. Bet te vispirms vainīgi ir viņi paši. Kolchozos, kur cūkkopībai veltī vajadzīgo uzmanību, panāk labus rezultātus. Dobeles rajona kolchozs „Nākotne”, Ventspils rajona kolchozs „Dzimtene”, Rūjienas rajona „Ziemeļi” un vairāki citi lauksaimniecības arteļi pagājušajā gadā ieguva 30—40 centnerus cūkgaļas uz 100 hektariem aramzemes. Siguldas rajona kolchozs „Uzvara” un Alūksnes rajona kolchozs „Igrīve” ik gadus nōbaro 400—500 bekoncūku un ieņem no cūkkopības ap 500 tūkstošus rubļu katrs. Rīgas rajona kolchozs „Spilve” uz 100 hektariem aramzemes ieguva 80 centnerus cūkgaļas. Šie kolchozi izveidojuši savu lopbarības bāzi: cūkām stāda un skābē kartupeļus, sagatavo zirņu un siena miltus, bet vasaru sēj graudaugu un pākšaugu mistru zaļbarībai. Abrenes rajona Lisenko vārdā nosauktais kolchozs cūku ēdināšanai plaši lieto siena miltus un ir pierādījis, ka republikas austrumu zonā ir visi priekšnoteikumi cūkkopībai, tikai racionalī jāizmanto lopbarība.

Republikas kolchozi apņēmies šogad nobarot trīs reizes vairāk cūku nekā pagājušajā gadā. Lai to panāktu, katrā kolchozā vispirms jānodrošina vajadzīgais sivēnmāšu skaits un pietiekami lieli metieni. Visi iegūtie sivēni jāatstāj nobarošanai. Katrā kolchozā jāpacenšas iesēt cūkām zirņu un auzu vai vīķu un auzu mistru, bet, ja iespējams, arī lucernu un pākšaugus. Jāiekārto speciālas cūku ganības fermu tuvumā, jāierīko vasaras nometnes.

Jāizbeidz putnkopības ne-

pietiekamā novērtēšana un šogad visos kolchozos jāizveido putnu fermas, lai katrā no tām būtu vismaz tūkstoš mājputnu. Austrumu zonas kolchozos un daudzos Kurzemes zonas kolchozos var intensīvi audzēt ūdensputnus.

Daudz gaļas mēs varam iegūt arī no aitkopības. Drošāk jāpalielina aitu skaits kolchozos, pusrupjās vilnasaitu vietā jāieaudzē pussmalkās vilnas aitas, jāpalielina caurmēra nocirpums no katras aitas līdz 3,5—3,8 kilogramiem un jāpadara aitkopība par ienesīgu republikas lauksaimniecības nozari.

Lai izpildītu lopkopjiem izvirzītos uzdevumus, lopi jānodrošina ar labu barību. Ilgga-dīgie zālāji un uzlabotās pļavas ir vislētākais avots laba siena iegūšanai. Daudzos kolchozos daudzgadīgos zālājus stipri paplašina, taču vienlaikus krasi jāceļ arī to ražība, lai šogad no katra daudzgadīgo viengadīgo zālāju hektara iegūtu vismaz 30—35 centnerus laba siena. Dabiskās pļavas jāmēslo, kā arī jāuzlabo to zemenis, pasējot dažādas zāles. Lai celtu lopu produktivitāti, jāiegūst vairāk sulīgās barības. Jāpaplašina skābbarības kultūru platības. Šogad mums jāierīko un jāsakārto kultivētās ganības, lai katrai govij un telei iznāktu no 0,3 līdz 0,5 hektariem. Līdz ar to katrā kolchozā jāizveido zaļais konveijers. Govīm papildus jānodrošina zaļbarība, sākot jau ar agru pavasari. Saimniecībām krasi jāpalielina arī spēkbarības ražošana.

Republikas mašīnu un traktoru stacijas pagājušajā gadā nedaudz uzlaboja savu darbu. MTS vadītājiem un partijas organizācijām jāmobilizē mehanizatori, kolchoznieki un lauksaimniecības specialisti katrā traktoragregatā un katrā darba zirga augstāžīgai izmantošanai, lai ātri un labi veiktu pavasara sēju.

No pārpurvoto pļavu un ganību nosusināšanas un radikālas uzlabošanas ir lielā mērā atkarīga stabilas lopbarības bāzes izveidošana republikas kolchozos un padomju saimniecībās.

Liels darbs veikts, lai uzlabotu darba organizāciju un samaksu kolchozos, celtu kolchozu biedru ieinteresētību sabiedriskās saimniecības tālākā attīstībā.

Lielu ievēribu pelna Baldones rajona Molotova vārdā nosauktā kolchoza pieredze. Izstrādes dienas kā pamatmaksu tur visiem kolchozniekiem, tai skaitā arī kolchoza vadītājiem, aprēķina tieši atkarībā no iegūtās lauksaimniecības produkcijas. Turpretim papildsamaksu aprēķina atkarībā no ražošanas līmeņa, kādu sasniedzis kolchozs, brigade, posms, katrs lopkopības darbinieks.

Jo svarīga nozīme ir jautājumiem par dzīvokļu celtniecību kolchozos. Jāvēltno-

pietna uzmanība to kolchoznieku māju stāvoklim, kuri vēl paliek viensētās, un jāsavēd tās kārtībā.

Republikā ir vairākas labas padomju saimniecības, kuru darbs var noderēt par paraugu citām. Labāko vīdū ir padomju saimniecības „Okte” un „Valdeķi”. Taču dažas padomju saimniecības vēl slukti veic tām izvirzītos uzdevumus.

Runādams par republikas lauku darbaļaužu uzdevumiem, referents atzīmē, ka šogad jācinās, lai no katras govys kolchozos iegūtu ne mazāk par 2.000 kilogramiem, bet padomju saimniecībās — ne mazāk par 3.000 kilogramiem piena; kolchozos ik uz 100 hektariem izmantojamās zemes jāražo vismaz 200 centneru un padomju saimniecībās — 290 centneru piena. Uz katriem 100 hektariem lauksaimniecībā izmantojamās zemes kolchoziem jāiegūst vismaz 22 centneri gaļas, tai skaitā 19 centneri cūkgaļas ik uz 100 hektariem aramzemes.

Zemkopībā galvenais uzdevums ir celt visu lauksaimniecības kultūru ražību. No hektara šogad jāiegūst vismaz 12—14 centneru labības, 120—130 centneru kartupeļu, 190 centneru cukurbiešu, 3 centneri linšķiedras. Izšķirošā loma lauku ražības un lopu produktivitātes celšanā ir mašīnu un traktoru stacijām. Tām jāklūst par istām kolchozu ražošanas organizētājām.

1957. gadā jāpanāk jauns, vēl spēcīgāks lauksaimniecības kāpinājums. Gatavojoties godam sagaidīt Lielā Oktobra 40. gadadienu, jāmobilizē visi kolchoznieki, MTS un padomju saimniecību darbinieki cīņai par jauniem panākumiem darbā.

Nobeigumā b. Kalnbērziņš saka, ka Latvijas Komunistiskās partijas Centrālā Komiteja un republikas Ministru Padome ir stingri pārliecinātas, ka kolchoznieki un kolchoznieces, MTS un padomju saimniecību strādnieki, lauksaimniecības specialisti un visi lauksaimniecības darbinieki sekmīgi veiks uzdevumus, ko izvirzījis PSKP XX kongress laukropības un lopkopības produktu ražošanas tālākā palielināšanā.

Pēc referāta izvērsās divas debates.

Debatēs runāja 26 apspriedes dalībnieki.

Apspriede vienprātīgi pieņēma Latvijas PSR kolchoznieku, MTS un padomju saimniecību darbinieku, kā arī lauksaimniecības specialistu socialistiskās saistības 1957. gadam.

Apspriedes dalībnieki ievēlēja komisiju, kas parakstīs socialistiskās sacensības līgumu 1957. gadam ar Igaunijas PSR lauku darbaļaudim.

Pēc tam apspriede savu darbu beidza.

(LTA)

Panākumi varēja būt labāki

Iepriekšējos gados kolchozā „Brīvība” ar lopkopību neveicās; barības bija maz, izslaukumi kritās. Šajā ziemā gūti zināmi panākumi. Piemēram, par lopkopējiem izraudzīti cilvēki, kas mīl savu darbu, loptiem nodrošināta bagātāka barības deva, tādēļ neviena slaucamā govs nav zem vidējā miesas stāvokļa. No 1955. gada oktobra līdz 1957. gada martam, salīdzinot ar iepriekšējo gadu, piena izslaukums palielinājies par 76 kilogramiem no govs.

Taču neskatoties uz šiem nedaudzajiem panākumiem, lopkopībā vēl daudz un dažādu trūkumu. Nesen notikušajā partijas pirmorganizācijas atklātajā sapulcē apsprieda lopu ziemošanu un atklāja nopietnus trūkumus. Jau rudenī, sākoties lopu kūti stāvēšanas periodam, valde pienācīgu uzmanību neveltīja lopu mītnu sakārtošanai. Nav pilnīgi likvidēta govju ālavība, ir daudz mazražīgu govju, tādēļ pašreiz caurmērā no govs dienā izslauc tikai 1,3 litrus piena.

Ļoti slikti strādā aitkope Meijubere, tāpēc aitas sliktā miesas stāvoklī, lai gan barības deva nav maza — 1 kg siens, 1 kg salmi un spēkbarība.

Tāpat dažādu trūkumu ir arī cūkkopībā. Kartupeļus savlaicīgi nenovāca, tie sasalī. Šodien cūkām var izbarot vienīgi piefermas laucīņos izaudzētos kartupeļus. Bez šaubām, nepilnīgās barības dēļ cūku dzīvsvara pieaugums ir samērā zems.

Vistkopībā gūtie panākumi iepriecina katru kolchoznieku. Putnkope Raģe ir jau krietni gados, taču savu darbu viņa

veic lieliski. Par to jau liecina tas, ka 1956. gadā, salīdzinot ar 1955. gadu, no putnu fermas iegūts trīs reizes vairāk olu. Piefermas laukā izaudzētie kartupeļi tagad ir neatsverama sulīgā barība vistām. Tomēr neskatoties uz centīgās vistkopības pūlēm, valde nav nodrošinājusi, lai vistu novietnē saremontētu grīdu, barības sagatavošanas virtuvē iekārtotu tvaika uztvēri.

Kāpēc radušies šādi trūkumi? Protams, pirmām kārtām vainojama kolchoza valde. Nevienā lopu novietnē nav iekārtota barības iepriekšēja sagatavošana. Ne valde, ne revīzijas komisija laikus „nēsaskatīja” aitkopes Meijuberes bezatbildību un tikai partijas atklātajā sapulcē ierosināja viņu no darba atlaist. Tāpat daudzos kolchozos kā ļoti labu barības papildinātāju izmanto zivju atkritumus, bet kolchozā „Brīvība” neorganizē regulāru zivju atkritumu piegādi.

Pavisam bezatbildīgi uzglabā rupjo lopbarību. Daudzi barības šķūņi nav pat aizslēgti, tādēļ iespējama lopbarības izvazāšana. No 1. janvāra līdz marta pēdējai dekadei rupjās lopbarības krājumi ne reizi nebija pārmērīgi.

Taču ne mazāk atbildīga par daudzajiem trūkumiem partijas pirmorganizācija. Partijas pirmorganizācija regulāri nekontrolē lopu ziemošanu, paliekot vienkārši novērotājas lomā. Tāpat nav organizētas lopkopēju ražošanas sanāksmes, kurām būtu liela nozīme trūkumu novēršanai.

M. Rasa

Agrie ziedi

tēs rūpīgi iesaiņo salatus. Tie domāti pārdošanai pilsētas iedzīvotājiem. Trešo siltumnīcas strādnieki Mirdzu Gebaurei nesastapām. Viņa kalpo augļu dārzā ābeles. Tās tur iedestītas vairāk nekā 400.

— Mūsu nelielajam dārzniecības kolektīvam, — saka b. Vilmanis, — jau tagad pārdošanai pilsētas iedzīvotājiem jādod desmitiem kilogramu sīpolu, salātu un redīsu. Pašreiz podīšos pārpīķēti 900 tomātu dēsti. Tie drīz ziedēs. Lecektis krietni paaugušies sēklu sīpoli. Tā saucamā „aukstā mājā” 800 kvadrātmētru platībā zaļo redīsi. Pārstatdām arī agrīno kāpostu dēstus 3000 kvadrātmētru platībā. Vairāk nekā 30 tūkstoš visdažādāko ziedu dēsti jāizaudzē pilsētas apstādījumiem.

— Šis pašas lefkojas, — saka dārzkopis, — mums aug 600 podes. Tās jau šodien pilsētas iedzīvotāji var iegādāties neierobežotā daudzumā gan grieztas, gan augošas. Pirmie ziedu pumpuri raisās 200 rožu dēstiem. Pagājušajā gadā no Rīgas atveda lielziedu krizantemu spraudēkus. Drīz ziedēs vairāk tūkstoš hortenziju.

A. Dzintars

SKOLU DZĪVE

Katru dienu, tikko beidzas mācības, daudzi septiņgadīgo un vidusskolu audzēkņi uzsāk nodarbības Bērnu sporta skolā. Pašreiz skola aizvada tikai trešo mācību gadu, taču tās audzēkņu skaits sasniedz jau 300.

Bērnu sporta skolā mācības notiek 18 grupās. Teoretiskās un fizikulas zināšanas apmāca 12 pasniedzēji, no tiem vairums ar augstāko un vidējo speciālo izglītību. Trijos līdz piecos gados, atkarībā no izvēlētas sporta disciplīnas, audzēkņi skolu pabeidz. Pie tam kā obligāts noteikums — jāiegūst otrā sporta klase specialajā sporta veidā, trešā sporta tiesneša kategorija un fizikulas sabiedriskā inspektora nosaukums. Tādēļ līdztekus praktiskajām nodarbībām audzēkņi apgūst arī nepieciešamās teoretiskās zināšanas.

— Mūsu sporta skolā pavisam darbojas septiņas atsevišķas sekcijas: vieglatletika, basketbols, volejbols, futbols, vingrošana, riteņbraukšana un bokss, — stāsta direktors b. Lagzdīns.

— Mācības notiek pēc noteikta plāna. Sagatavošanas grupā nodarbības ir divas reizes nedēļā pa 1,5 stundām katru reizi, bet pārējām grupām 3 reizes pa divām stundām. Tā kā sporta skolai nav pašai vajadzīgās telpas, nodarbībām izmanto „Daugavas” sporta zāli un pilsētas skolu zāles. Ļoti atsaucīga ir pirmā vidusskola (direktors b. Jostsons). Šeit sporta skolas rīcībā bez atlīdzības nodotas abas zāles. Vienā notiek vingrošanas, otrā boksa nodarbības. Atsaucīga ir arī 1. septiņgadīgā skola (direktore b. Paīca).

Diemžēl, tā tas nav visās skolās. 2. vidusskolas direktore b. Vigule negrib atbalstīt sporta skolu. 2. septiņgadīgās skolas direktore b. Flesne ne tikai nepalīdz Bērnu sporta skolai, bet pat neatzīst tās nozīmi. Tādēļ nereti nevajadzīgi aizliedz skolēniem piedalīties sporta nodarbībās. Sporta meistarības paplašināšanai regulāri organizē sa-

Bērnu sporta skolā

censības ar citām bērnu sporta skolām un rajoniem. Piemēram, nesen notika sacensības ar Talsu sporta skolu. Marta sākumā notikušajā četru pilsētu sporta skolu turnīrā kā zēnu, tā meiteņu grupā Kuldīgas sporta skolas audzēkņi ieguva pirmo vietu. Labi panākumi bijuši arī daudzās citās sacensībās. Vairākas sporta sacensības paredz rīkot arī turpmāk.

— Grūti ir nosaukt visu labāko, centīgāko audzēkņu vārdus, — saka bērnu sporta skolas direktors b. Lagzdīns. — Rasma Eida, Ilona Alberta, Ģirts Brūns, Voldemars Brūns un Jāzeps Rundāns pazīstami kā labi volejbolisti. Vieglatletikā teicamas sekmes uzrāda Nora Roce, Eduards Ploters, Ilga Bērziņa un daudzi citi.

Labākās vingrotājas ir Dzintara Lāma, Irina Adamsons. Tikai pirmo gadu sporta skolā mācās Raimonds Neilands, bet riteņbraukšanā viņš jau uzrāda labus rezultātus.

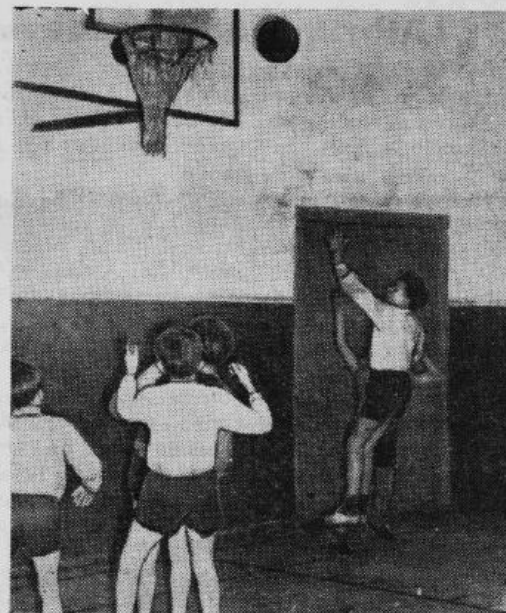
Marta sākumā Kuldīgas bērnu sporta skolā notika pirmā izlaiduma eksamēni. Skolu pabeidza 7 audzēkņi (5 volejbolā, 2 boksa). Pie tam boksa lieliskus rezultātus uz-

Attēlā: vingrotāja Dzintara Lāma lec pār buku.

rādīja M. Freimanis un A. Vinks, iegūstot pirmo sporta klasi. Pavasarī notiks otrais izlaidums, kurā sporta skolu beigs ap 20 audzēkņu no boksa, volejbola, vieglatletikas, futbola un basketbola sekcijām.

R. Lidumnieks

Attēlā: zēnu basketbolistu grupa nodarbībās.

Kulturas dzīves chronika

Gatavošanās jaunatnes festivalam pēdējās nedēļās izraisīja rosmi rajona pašdarbības kolektīvos. 30. martā, kad paredzēti festivāla sarīkojumi Kurmāles un Kabilles tautas namos, noslēgsies festivāla skates cemos. Līdz 10. aprīlim turpināsies festivāla sarīkojumi pilsētas iestādē un uzņēmumu pašdarbības kolektīvos.

13. un 14. aprīlī Kuldīgas kultūras namā notiks rajona festivāls, kurā uzstāsies labākie rajona dramatiskie kolektīvi, deju ansambļi, orķestri, kā arī individuālie izpildītāji.

Gatavojoties festivalam, mūsu rajonā mākslinieciskās pašdarbības 108 dažādos kolektīvos iesaistīti pāri par 1500 dalībnieku, pa lielāko daļu jaunieši. To skaitā ir 39 dramatiskie pučiņi, 20 deju kolektīvi, 24 kori un dziesmu ansambļi, kā arī vairāki orķestri un individuālie izpildītāji.

23. martā Kuldīgas rajona kultūras namā viesojās Ventspils pilsētas jauniešu jauktais koris. Diriģentes Elvīras Salmi-

ņas vadībā koris savā koncertā sniedza labu un interesantu programmu, gūstot klausītāju atsaucību. Programā kora dziesmas no M. Zariņa operas „Uz jauno krastu”, Fradkina „Draudzības maršs”, koris no Smetana operas „Pārdotā līgava”, J. Štrausa „Pavasara valsis” un citas labi izpildītās dziesmas liecināja par kora labiem sasniegumiem. Kora sastāvā pavisam 87 jaunieši, kas komplektējās no Ventspils pilsētas iestādēm un uzņēmumiem. Koncertā uzstājās arī vairāki solisti.

30. martā rajona kultūras namā PSRS Muzikas fonda Latvijas nodaļa organizē Latvijas Valsts universitātes otro kora koncertu — diriģents LPSR Nopelniem bagātais mākslas darbinieks Haralds Mednis. Koncertā piedalās solisti Aija Simsons un Ojars Paeglis. Programā padomju dziesmas un klasika.

Labus panākumus mākslinieciskā pašdarbība ciema festiva-

lā uzrādīja kolchoza „Imanta” pašdarbības kolektīvi. Pēc festivāla kolchoza kolektīvi 16. martā izbrauca ar estrādes koncertu uz Saldus rajona kolchoza „Boļševiks”. Ar šo pašu koncertprogrammu viņi 30. martā viesosies levukalni ciema tautas namā. Sarīkojumā uzstāsies jauktais koris un otru dubultkoreti skolotāja b. Andersona vadībā, uzvedis skečus, solo dziesmas un duetus izpildīs b. Briādis, skolotājas Jakoviča un Lācenberga. Aktīvi visos pašdarbības pučiņos piedalās bijušais kolchoza kultorgs b. Pūlēģis, kam lielā nopelni kolchoza mākslinieciskās pašdarbības organizēšanā.

Latviešu mākslas filmu „Pēc vētras” aprīlī beigās izrādīs Alsungas strādnieku ciematā. Maijā mēnēti šo filmu paredzēts demonstrēt arī uz ceļojošām kinolekārām Kabilles, Viesūras, Rendas, Kurmāles, Imantas, Abavas, Kursas un citu rajona ciemu kinoizrāžu punktā.

A. Alksnis

Starptautiskais apskats

Imperialistu prettautiskie plāni

Pašlaik sešu Eiropas valstu — Francijas, Vācijas Federatīvās Republikas, Itālijas, Beļģijas, Holandes un Luksemburgas — vadoties apņēmusi ar Amerikas Savienoto Valstu aktīvu atbalstu gatavojas izveidot divas jaunas slēgtas organizācijas — tā saukto Eiratomu un „kopējo tirgu”. Eiratomas būs organizācija, kuras ietvaros tiks dalībniekiem paredzēta atomenerģijas kopēja izmantošana. „Kopējais tirgus” paredz atcelt starp sešām minētajām valstīm muitas nodevas, „brīvi” pārvietot šo valstu robežās darbaspēku un kapitālu un kopīgi ekspluatēt Francijas, Beļģijas un Holandes koloniālās teritorijas.

Eiratoma un „kopējā tirgus” izveidošanas iniciatori apgalvo, ka abas šīs organizācijas kalpošot Eiropas valstu ekonomiskā stāvokļa uzlabošanai, tomēr, kā norādīts PSRS Ārlietu ministrijas 16. marta paziņojumā, šādiem apgalvojumiem nav nekāda pamata.

Visi Eiratoma un „kopējā tirgus” dalībnieki ir NATO militārā grupējuma locekļi. Tātad, uzsvērt PSRS Ārlietu mi-

nistrijas paziņojumā, visa šo divu organizāciju darbība būs pakļauta Ziemeļatlantijas militārā bloka mērķiem, kura agresīvais raksturs ir plaši zināms. Eiratoma un „kopējā tirgus” izveidošana neizbēgami novedīs pie Eiropas sašķelšanās tālākas padziļināšanās, pie saspīlējuma pastiprināšanās Eiropā, stipri apgrūtinās panākt ekonomisku un politisku sadarbību uz Viseiropas pamata.

Eiratoma un „kopējā tirgus” izveidošana dos iespēju šīs organizācijas stiprākajai dalībniecei — Rietumvācijai uzspiest savus noteikumus vajātajiem dalībniekiem. Bet tas novedīs pie Francijas un citu Rietumeiropas valstu pakļaušanas vācu militaristiem, kas ir ASV valdošo aprindu galvenais balsts Rietumeiropā. PSRS Ārlietu ministrijas paziņojumā uzsvērt, ka Eiratoma un „kopējā tirgus” izveidošanas plānu nolūks ir „kalpot to aprindu interesēm rietumvalstīs, kas grib apbruņot vācu revanšistus ar kodolieročiem, saasināt attiecības starp Eiropas valstīm, radīt jaunus šķēršļus ceļā uz miera un dro-

šības garantēšanu Eiropā, vēl vairāk apgrūtināt vācu tautas nacionālās vienības atjaunošanu, kalpot to aprindu interesēm, kas cenšas atņemt Francijai un citām Rietumeiropas valstīm nacionālo suverenitāti, padarīt šo valstu ekonomiku atkarīgu no Rietumeiropas monopoliem un kavēt Viseiropas ekonomiskās sadarbības nodibināšanu”.

Padomju Savienība brīdina no šīm briesmām un no jauna ieteic Rietumeiropas valstīm un Amerikas Savienotajām Valstīm veikt pasākumus, lai nodrošinātu patiesu Viseiropas sadarbību ekonomikas laukā un atomenerģijas izmantošanā mierlaika vajadzībām.

Ārvalstu progresīvā prese un sabiedrība apsveic PSRS Ārlietu ministrijas paziņojumu. „Padomju Savienība, — raksta Beļģijas avīze „Drapeau Rouge” — ieteic Viseiropas sadarbību, kas izslēdz bloku izveidošanas politiku”. Francu avīze „Liberation” uzsver, ka Padomju Savienības ierosinājumu mērķis ir radīt „īstenu Eiropu, kurā būtu nodrošināts miers”.

Atbrūšanās uzdevums jāatrisina

18. martā Londonā atsāka darbu Apvienoto Nāciju Organizācijas Atbrūšanās komisijas apakškomiteja, kurā ietilpst PSRS, ASV, Anglijas, Francijas un Kanadas pārstāvji. Apakškomitejas uzdevums ir izstrādāt starptautisku atbrūšanās vienošanos, kas nodrošinātu valstu bruņoto spēku un bruņojumu samazināšanu un atomieroču aizliegšanu.

Runājot apakškomitejas pirmajā sēdē, PSRS pārstāvis V. A. Zorins izteica pārliecību, ka tad, ja visām valstīm,

kas piedalās Apakškomitejas darbā, ir laba griba, nevar būt nepārvaramu šķēršļu, kas kavētu vienošanos par atbrūšanās.

PSRS Valdība, cenšamās panākt šādas vienošanās ātrāku noslēgšanu, nolēmusi spert jaunu soli Apakškomitejas dalībnieku pozīciju tuvināšanai. V. A. Zorins izklāstīja Padomju Savienības jauno priekšlikumu, kas paredz noslēgt starptautisku konvenciju par bruņojumu un bruņoto spēku samazināšanu un atomieroču aizliegšanu. Šis priekšlikums

ir konkrēta programma, kas aptver atbrūšanās jautājuma visas puses. Tas paredz arī efektīvu starptautisku kontroli pār atbrūšanās pasākumu realizēšanu.

Atzīmējis, ka padomju priekšlikums sastādīts, ievērojot rietumvalstu agrākos priekšlikumus, un var kļūt par pamatu vienošanās panākšanai, PSRS pārstāvis izteica cerību, ka rietumvalstu delegācijas arī dos savu ieguldījumu atbrūšanās jautājuma atrisināšanā, no kuras ir atkarīga stabila un ilga miera nodrošināšana. N. Čigirjs

D. Chrabrovickis, V. Vedejevs

PA PĒDĀM

(S T Ā S T S)

(29. turpinājums)
Nē, ar dziļu pārliecību varēja teikt, ka tas var būt kāds cits, tikai ne Urganovs. Tomēr, lai iznīcinātu pēdējo aizdomu ēnu, Ivans Iljičs, esatījis ar Archangelskas apgabala leim pārvaldi, lūdza noekaldrot pēc archiva materiāliem, valmīnētajā laikā nav bez vēsts pazudis kāds cilvēks, kas dzīvojis N. nometnes rajonā.
Pēc vienas diennakts atnāca apstiprinoša atbilde. Starp vecām neatklātajām lietām bija kādas nenacu slepvieta Ugares ziņojums, ka viņas vīrs devies taigā pārbaudīt elozdus un pazudis bez vēsts. Pa telefonu Severcevs pieprasīja, lai steldzoši atsūta mednieka fotoattēlu. Aizīmogotu paketu Maskavā nogādāja ar kārtējo lidmašīnu.
Uzlikodams fotografiju, Severcevs saprata, ka nav vajadzīga fotoaplikācija: viņa priekšā bija tā cilvēka attēls, ko skulpturāli atveidoja Tarasovs.
Tātad pats Urganovs ir dzīvs, bet par viņu tika uzskatīts mednieks, ko Urganova bija noslep-kavojis.

18.
Pagāja divas nedēļas kopš Volkova nozūšanas. Te Severcevam paziņoja, ka uz Bagrova vārda pienācis naudas sūtījums — trīsdesmit septiņi rubļi. Lidz šim Bagrovs nesapņēma pat vēstules.

Un pēkšņ — naudas pārvedums! Trīsdesmit septiņi rubļi: šī summa Severcevam lika saspringt. Kāpēc tieši trīsdesmit septiņi, bet ne trīsdesmit pieci vai, teiksim, četrdesmit? Bet, lai kā pulkvedis laužitu galvu, viņš neko nespēja uzminēt.

Visvienkāršākā izeja būtu atzīt naudu un par to ieslodzītājam pagaidām neko neteikt. Taču Severcevs rīkojās citādi. Viņš izgāja uz risku, cerēdams, ka nopratināšanas laikā pārkodīs šo rēķstu. Severcevs saprata arī to, cik liels ir viņa risks: neveiksmes gadījumā viņš kļūtu par vidutāju starp Bagrovu un to, kurš šajā brīdī uzskatīja par vajadzīgu dot signālu pēc pieņemta koda. Iespējams, ka šis cilvēks bija Volkova vai arī pats Urganovs.

Un tā Ivans Iljičs izsauca uz nopratināšanu Bagrovu. Tas vairs nebija pulētais zellis no modes restorāna, kur viņš iegriezās pa stundīnai, lai paklausītos čigānu romances.

Bagrovs spūrinās sēdēja uz krēsla, ik minūti raudzīdamies apkārt, un nezināja, kur likt savas garās rokas. Viņš nervozēja, atpūti nervozēja. Severcevam tieši tas bija pa prātam.

— Es atcīnāju jūs, Bagrov, ne jau tāpēc, lai tikimīnātos par jūsu mākslu klusēt. — Severcevs bi-

ja jautrs un pat mazliet izsmēja. — Jums pienācis naudas pārvedums un varat to saņemt. Bagrovs vēl klusēja.

— Vai jūs naudu gaidījāt? — Severcevs jautāja. — Nu, atbildiet kaut ko, šis jautājums taču neietilpst to lokā, kuros jūs aipejat ar klusēšanu.

— Pieņemsim, ka gaidījāt, — negribīgi Bagrovs atpūdēja. — Pieņemsim, — Severcevs tišām atdarināja Bagrovu. — Bet val drikst zināt, no kā?

— No drauga. Uzvārdam te nav nozīmes.

— Protams, — piekrita Severcevs. — Viņš jums parādu atdeva, vai?

— Tieši tā — apstiprināja Bagrovs, mocoši cenzdamies izprast, ko no viņa grib Severcevs.

— Cik jums bija jāsaņem?

— Izbeigsim vienreiz, — Bagrovs teica, kuram kļuva nelāgi no Severceva nēvājošā toņa. — Tur piecdesmit rubļu. Es zinu.

„Piecdesmit, — Severcevam tas visu it kā apgaismoja. Tātad ziņa par citādu naudas daudzumu Bagrovu pagalam pārsteigā. Un viņš gāja uzbrukumā.

— Man jūs jāapbēdina. Šeit tikai trīsdesmit septiņi rubļi.

Pulkvedis izbrīnā vēroja, kā leplešas Bagrova acis.

— Trūkst trīspadsmit. Ech, šis skaitlis — trīspadsmit! Velna ducis — gaužām nelādzīga būšana!

— No kurienes jūs izrāvēt skaitli trīspadsmit? — nošūķusā balss jautāja Bagrovu.

— Vienkārsā aritmetika: ja no piecdesmit atņem trīsdēsmīt sep-

Basketbola sacensības Kandavā

Sestdien un svētdien Kandavā notika četru pilsētu turnīrs basketbolā. Pēdējā brīdī no piedalīšanās sacensībās atteicās Česu un un Tukuma komandas. To vietā spēlēja Rīgas Jūrmalas un Kandavas lauksaimniecības-mehānizācijas tehnikuma komandas. Sievietēm piedalījās tikai divas komandas — Kuldīgas un Kandavas.

Sacensību pirmajā dienā notika trīs spēles. Pirmajā spēlē sacentās Jūrmalas un Kandavas tehnikuma komandas. Tehnikuma komanda nespēja izrādīt nopietnu pretestību Jūrmalas komandai un spēli zaudēja ar 88:58 (41:17). Otrajā spēlē sacentās Kuldīgas un Kandavas sieviešu komandas. Kuldīgas sieviešu komanda spēli sāka sekojošā sastāvā: A. Bole, R. Eida, V. Eida, S. Raudone un U. Balabka. Jau ar spēles pirmajām minūtēm izpaudās Kuldīgas komandas pārākums un tā puslaiku noslēdza ar rezultātu 26:9. Otrajā puslaikā risinājās nedaudz vienlīdzīgāka cīņa. Kandavas komanda punktus galvenokārt gūst tikai ar pustālajiem metieniem. Kuldīgas komanda ļoti labi darbojās R. Eida gan uzbrukumā, gan aizsardzībā. Atskanot tiesnesu beigu signālam, spēles rezultāts bija 57:24 Kuldīgas komandas labā.

Sestdien pēdējā spēlē tikās Kuldīgas un Kandavas vīriešu vienības. Spēli uzsāk Šternbergs, Bernhards, Bērtulsons, Zeberliņš un Palms. No sākuma vadībā nokļūst

mūsu basketbolisti un trešajā spēles minūtē rezultāts ir 11:4, bet tad kandavnieki gūst vairākus grozus pēc kārtas, kas atstāj nelabvēlīgu iespaidu uz mūsu basketbolistiem. Enot puslaika atpūta, rezultāts 30:23 Kandavas komandas labā. Otrajā puslaikā, kad laukumā atstāja Šternbergs un Bernhards, izpaudās nospiedošs kandavnieku pārākums. Tie guva grozu pēc groza un spēle beidzās ar rezultātu 77:45 Kandavas labā.

Svētdien notika piecas spēles. Pirmajā spēlē sacentās Kuldīgas un Rīgas Jūrmalas vīriešu komandas. Jau ar spēles pirmajām minūtēm risinājās līdzvērtīga cīņa par katru punktu. Pirmās puslaiks tomēr noslēdzās ar kuldīdznieku 27:24 uzvaru. Otrajā puslaikā risinājās tāda pati cīņa un spēli mūsu basketbolisti uzvarēja ar rezultātu 54:52.

Mūsu sieviešu komanda tikās otrreiz ar Kandavas basketbolistiem. Arī šini spēlē, tāpat kā iepriekšējā, kuldīdznieces izcīnīja pārliecinošu uzvaru un ieguva ceļojošo kausu. Kuldīgas vīriešu basketbola komanda savā pēdējā spēlē tikās ar tehnikuma komandu un guva uzvaru ar rezultātu 101:51. Starp vīriešu komandām Kandavas basketbolisti izcīnīja pirmo vietu un ceļojošo kausu. Otrajā vietā palika Kuldīgas, bet trešajā — Rīgas Jūrmalas komandas.

G. Maurs

Iedzīvotāju ievēribai

Pamatojoties uz Kuldīgas rajona Darbaļaužu deputātu padomes izpildu komitejas rīkojumu № 43 no 12. marta 1957. gada, Kuldīgas pilsētas Darbaļaužu deputātu padomes izpildu komiteja paziņo, ka pilsētā dzīvojošiem pilsoņiem, kuriem pieder transporta līdzekļi un lopi, jānomaksā Valsts bankā sekojošas nodevas:

1. Par velosipēdiem 7 rubļi.
2. a) Par laivām, ja tās izmanto cilvēku pārva-
dašanai, 30 rubļi.
b) Pārejos gadījumos 7 rubļi.

3. Par prāmjiem, liel-
laivām un jachtām 50
rubļi.

4. Par zirgiem 150 rub-
ļi.

5. Par govīm un telēm
30 rubļi.

Pēc nodokļu nomaksāšanas
kvītis jāpienes reģistrēšanai pil-
sētas izpildu komitejā. Bez tam
pilsētas izpildu komitejā jāre-
ģistrē personām piederošie au-
tomobiļi, motocikli.

Transporta līdzekļi un mājlo-
pi, kuri iegādāti pēc 1. ap-
riļa, jāreģistrē pilsētas iz-
pildu komitejā 2 nedēļu laikā
no iegādāšanas dienas.

pijuma lauvās tiesu paturējis sev.

Banda nodarbojoties vienīgi ar
taksometru aplaupīšanu un tikai
pa retām apzāgusi dzīvokļus. Par
kaut kādam lielākam lietām neva-
rot būt pat runas. To apstiprināja
lietišķie pierādījumi un visa le-
priekšējā izmeklēšanas gaita. Ta-
ču šajā visumā pilnīgajā, loģiski
izveidotajā versijā nebija vietas
divām lietām: inkasatoru maišiem
un Kovalenko noslep-kavojšanai.

Un, daloties savās domās ar
Brāļevu, Ivans Iljičs izteica dziļu
pārliecību, ka visu šo pēkšņo at-
klātību diktējis pavēle vai sig-
nāls no ārpusē, gribot panākt vie-
nu: pirmajā plānā izlvzīt mazāku
noziedznieku Volkovu, lai ar viņa
figuru maskētu isteno barvedi —
Alekseju Urganovu. Nē, Sever-
cevs būtu pārāk naivs, ja ticētu,
ka zaļoksņējais jauneklis varētu
noteikt Bagrova un Basova rīcību.
Tātad — turpinājās tā pati spēle,
tikai šoreiz tai bija citāds veids.
Severcevam šobrīd trūka tikai Vol-
kova, lai katru noliktu savā vle-
tā...

... Jau bija pagājušas gandrīz
trīs nedēļas kopš Volkova nozū-
šanas, kad pēkšņi kļuva zināms,
ka viņš atrasts noslep-kavots un
atrodies Lefortovskas murgā.
Kāds Plemaskavas rajona milicijas
nodalys izmeklētājs, kas par to zi-
ņoja, ne bez lepnuma teica, ka
viņš slepkavu atzīvējis un tas nu
esot zem stingras apardzības. Sa-
runa telefonam nebija plemērota,
nolice klausuli, Severcevs izbrau-
ca uz notikuma vietu.

(Turpinājums sekos)

Redaktors A. Blūms